

MÖHTƏŞƏM ZƏFƏRİN NİŞANƏSİ

Kitabın ərsəyə gəlməsində müəllifin yekun sözü (sözardı)

Sonra Müzəffər Ali Baş Komandan cənab İlham Əliyevin çıxışını dinlədik. Bizi sevindirəcək, hər an gözlədiyimiz sevincli anlar, xalqa müraciətlər indidən başlayırdı. Cənab Ali Baş Komandan çıxışında Şəhidlərimizə və Qazilərimizə görə kədərləndiyini dilə gətirsə də cəbhədən xoş xəbərlər gətirəcəyini də o gün vurğulamışdı. İlk müjdəli çıxışın sonunda Ali Baş Komandanımızın söylədiyi o cümlə bütün 44 günün öncədən gördüyümü idi: "Bizim işimiz haqq işidir! Biz Zəfər çalacağıq! Qarabağ bizimdir! Qarabağ Azərbaycandır!"

Bundan sonra isə Müdafiə Nazirliyinin mətbuat xidmətinin katibi cənab polkovnik-leytenant Anar Eyvazovun brifinqini böyük həyəcanla dinlədik. Cənab Prezidentin çıxışından sonra artıq ümidimiz daha da artırdı. Brifinqdə eşitdiyim xəbərlər məni çox sevindirdi, sevincimin həddi-hüdudu yox idi. Çünki şanlı Azərbaycan Ordusu Füzulinin 5, Cəbrayılın isə 2 kəndini işğaldan azad etmişdi! Bu kəndlərin işğalının son dəqiqəsi şanlı Azərbaycan əsgəri xoş qədəmlərini həmin torpağa basanda sona yetdi. Həmçinin bu xəbərlərdən sonra biz daha yaxşı başa düşdük ki, bu, sıradan bir atəşkəs deyil, bunun nəticələri düşmən üçün çox ağır olacaq.

O xəbərlərin mənə yaratdığı sevinc və qürurun nəticəsi kağızlara hopan şeirlərə çevrildi. Çünki qəlbim, ürəyim döyüşən vətən oğulları ilə birlikdə olsa da, təəssüf ki, yaşım əlimdə silah onlarla bir səngərdə döyüşməyə imkan vermirdi. Ona görə də əlimdən gələni və hazırkı şəraitdə bacara biləcəyimi, yəni qələmimi süngüyə çevirməklə bu səngərdə döyüşməyi qərara aldım. Ona görə də elə Vətən müharibəsinin ilk günü Vətən müharibəsi ilə bağlı ilk şeirlərimi yazdım. Həmin şeirlər 21.09.2020-ci ildə Tovuzda şəhadətə yüksələn, qisası 6 gün sonra, yəni 27.09.2020-ci ildə, elə döyüşlərin ilk anında alınan atəşkəs dönməsinin son şəhidi Elşən Məmmədova yazdığım "Qisasın alındı, Şəhid!", ilk azad olunan kəndlərdən biri Kənd Qaradizə həsr etdiyim eyniadlı şeir idi. Həmçinin bu müharibənin sonunu və nəticəsini yəqinləşdirməyə çalışdığım. "Milli hədəf", ana yurdum Xocavənd rayonunun Muğanlı kəndinin işğaldan azad olunması arzusu ilə çırpınan zaman yazdığım "Arzusundayam" və çalınacaq Parlaq Zəfərin əbədi sahibi Ana Vətənə həsr etdiyim "Var ol Azərbaycanım" adlı şeirlərim də həmin günün ürək çırpıntıları ilə yazdığım şeirlərimdən idi. Mənim həyatımda həmin günlər yaşadığım ən təzadlı (həm sevincli, həm kədərli) günlər olacaqdı... Vandalların yurdumuza hücumu ilə bağlı kədərin və Azərbaycanın qisasına görə sevincin təzadının günləri...

27 sentyabrın parlatdığı arzu, ümid işığı öz estafetini növbəti günlərə ötürürdü... Hər gün xoş xəbərlər gözləyir və hər gün xoş xəbərlər eşidirdik. 28 sentyabr günü şəhid olmuş Cəbrayıl Dövlətzadə haqqında məlumat əldə etdim. Cəbrayılın döyüşlərdə göstərdiyi şücaət məni həm heyrtləndirir, həm də cuşa gətirirdi. Onun və general Polad Həşimovun qisasının eşqinə "General" adlı şeiri həmin vaxt yazmışdım. O günlərdə Azərbaycan oğullarının ardı-arası kəsilməz və inadkar müraciətlərinə əsasən vətənin müdafiəsi üçün artıq qismən səfərbərlik də

başlamışdı. Mərdlik, şərəf və ürəklə cəbhəyə yollanan hər Cavanşir hünərli, Babək qeyrətli, Koroğlu zəfərli igidləri gördükcə bu millətin yurdunun heç bir zaman tapdaq altında qalmayacağına, həmişə mərdliklə, qəhrəmanlıqla və ədalətlə zəfər çalacağına bir daha fərqinə vardım və tam varlığım ilə buna inandım...

Televizorda efirə çıxan hər hərbi ekspert şad xəbərlə müjdələyirdi təməşacıları. Azərbaycan eli bayram edirdi, təbii ki, bununla yanaşı hər gün gələn Şəhid tabutlarını qarşılayan zaman da mərdanəliklə dik durur, qisas anını gözləyirdi xalqımız.

O qisas anı 3 oktyabr tarixində yetişdi. Cənab Prezident, Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyev Twitter hesabında paylaşıdığı tvitdə bildirdi ki, Azərbaycan Ordusu Tərtər rayonunun Madagiz kəndini işğaldan azad etdi! Madagiz adını öz tarixi adına – Suqovuşan adına dəyişdi! İllərlə səbirsizliklə gözlədiyimiz Zəfər günləri artıq yetişirdi! Bu Zəfər 44 günlük Parlaq Zəfərin ilklərindən biri idi. Mən həmin gün azadlığı mübarək olan Suqovuşana eyniadlı şeir həsr etdim, ona diləklərimi dilədim, Zəfərini mədh etdim, vəsf etdim. Bu günləri görmək bizə qismət olduğu üçün özümü çox xoşbəxt hiss etdim. Səhərişi gün daha gözlə bir xəbərə oyanacağımla bağlı sadəcə ümidləndim. Zəfər günləri estafeti bir-birlərinə ötürür, günlər ömürdən payız yarpağı kimi tökülürdü, yaz gülü, çiçəyi kimi qönçə bağlayıb açılırdı. Payız günü Vətən bağında güllər, çiçəklər açırdı.

Cəbrayıl işğaldan azad edilmişdi! Bir yandan isə erməni vandalları Gəncəyə ilk raket hücumunu gerçəkləşdirmişdi... Mən həm Gəncənin mərmilərdən uzaq sabahına ümidlə, həm də Cəbrayılın azadlığına sevinclə şeirlər yazdım. Ümumiyyətlə, Zəfərli 44 gün ərzində azad olunan hər kəndə, hər şəhərə, erməni vandallarının azgın hücumlarına, bu hücumlarda şəhid olan dinc əhaliyə, döyüşən əsgərlərə silsilə şeirlər yazmağa davam etdim. Şeirlərimdə bunu ifadə etdim ki, erməni vandalları nə etsələr belə, xalqımızı inamından, imanından və Zəfərindən döndərə bilməyəcəkdilər. Çünki bu xalq qan gördə qorxmayan, əksinə qızıq qaynayan, coşan, qisas qaçan xalqdır! Və bu xalqın ərən oğulları, ərən qızları vətəni müdafiə etmək üçün sona qədər savaşacaqlar!

9 oktyabrın üzü bəri gəldikcə Hadrutun və ətraf kəndlərinin azad olunması xəbərlərini eşitmək məni dünyanın ən xoşbəxt insanlarından biri edirdi. Ana yurdum Xocavəndimə yaxınlaşmaq mənə dünyaları verməyə bərabər idi. Arzusundayam dediyim kəndlərdən videogörüntülərə baxmaq məni olduqca sevindirirdi, bunların yuxu olmadığını dərk etdiyim hər gün Allaha Şükür, qüdrətli ordumuza, Ali Baş Komandanımıza və xalqımıza dualar edirdim!

22 oktyabr 2020-ci ildə Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı, polkovnik Şükür Həmidovun Şəhadəti xəbərini eşidəndə özümü çox pis hiss etdim. Azərbaycan öz ordusunun sütunlarından birini itirmişdi. Şəhid polkovnik Şükür Həmidov 30 ildən sonra öz yurduna – Qubadlısına dönmüş və bu yolda canını fəda etmişdi!

Bundan 2-3 gün sonra vəzifəsi qisas, azadlıq və ərəzi bütövlüyü olan

Azərbaycan Ordusu Şükür Həmidovun qanını da yerdə qoymadı! Onun həm bu dünyaya gəldiyi, həm də şəhadətə qovuşduğu yer olan Qubadlı şəhəri işğaldan azad edilmişdi! Bu xəbər 10 milyonluq Azərbaycan vətəndaşı və 50 milyonluq Azərbaycan türkü kimi məni də çox sevindirdi. Niyə sevinməyim axı, Qarabağın işğaldan azad edilirdi! Bu Zəfərin yaratdığı müsbət aura imkan verdi ki, "Ürəyim qanadlanır, bu Zəfərə dözməyir" adlı şeirim yazım. Bu şeiri yazmazdan illər əvvəl Qubadlının işğalı günündə "Ürəyim parçalanır, bu işğala dözməyir" adlı şeiri yazmışdım və illər əvvəl sual altında qalan Qubadlının azadlığına cavabı o günlərdə yazdığım bu şeirlə vermişdim. Bundan sonra Qubadlının azadlığına yazdığım hər şeirimdə qəhrəman Şükür Həmidovun adını Qaçaq Nəbi və Əliyar Əliyevlə birlikdə çəkdim.

Onu da deyə bilərəm ki, qalibiyyətimizlə, şəhidlərimizlə əlaqədar yazdığım şeir və məqalələr redaksiya heyətinin üzvü və ən gənc müxbiri olduğum "Kredo" qəzetində müntəzəm olaraq dərc edilirdi. Əli Rza müəllim Xələflinin doğulduğu kənd olan Cəbrayıl rayonunun Xələfli kəndinin azadlığı ilə bağlı yazdığım məktub və onun yazdığı "Zəfər tağı"ndan sonra yazdığım eyniadlı məqalə də bu qəbildən idi.

Oktyabrın 21-dən başlayaraq sürətlə davam edən Şuşanın azad edilməsi əməliyyatı Azərbaycanın və dünyanın hərbi tarixində yeni, inanılmaz səhifəni açdı. Orada yeni bir tarix yazan əsgərlərimizə ithaf olaraq mən də daxilimdəkiləri və bu zəfər tarixini bacardığım qədər kağıza köçürürdüm. Bundan qürur hissi duyurdum.

Şuşa azad olunandan bir gün əvvəl Xocalının 2 kəndinin azad olunması xəbərini eşidən anda necə hiss keçirdiyimi ifadə etməkdə çətinlik çəkirəm. O kəndlərin adını eşitdikcə əbədi yuxudan oyanıb öz qisaslarının doyunca seyrinə duran Xocalı şəhidləri gözümlə önünə gəlirdi. Bunu fikirləşirdim ki, bu günə qədər soyqırımlarla anılan Xocalı adı bundan sonra bizi Şuşaya yaxınlaşdıracaq parlaq Zəfərlə qoşa çəkiləcəkdə.

Səhərişi gün Ali Baş Komandanın Şəhidlər Xiyabanını, Fəxri Xiyabanda əbədi uyuyan Ulu Öndərimizin məzarını ziyarət etməsi və sonra xalqa müraciət etməsi, Zəfər müjdələməsi məni lap çox həyəcanlandırdı. Ali Baş Komandan Şuşa Zəfərini, əvvəlcə, öz Atasına, Ulu Öndərə və Şəhidlərimizə bildirdi. Sonra isə Zəfəri əvvəlcədən təxmin etməyə, Ali Baş Komandanın gözlərindən oxumağa çalışan Xalqa bildirdi! Şuşa azad olunmuşdu! Bu sevinc Xalqımızın parlaq sevinci, bu Qələbə Xalqımızın Parlaq Qələbəsi idi!

Həmin gün Şuşamızın yenidən dirliyinə, Şuşamıza, cənab Prezidentin atasının vəsiyyətini yerinə yetirib Qarabağı azad etməsinə şeirlər yazdım. Dayanmadan, bacardığım qədər yurdumun, xalqımın, ordumun, Ali Baş Komandanımın Zəfərindən yazmağa başladım. Hər sətirdə Şəhidlərimizə, Milli Qəhrəmanlarımız Riad Əhmədova, Albert Aqarunova gözyaşdımlığı verirdim. Şuşanı, Şuşaya doğan Günəşi təbrik edirdim!

(Davamı 13-cü səhifədə)

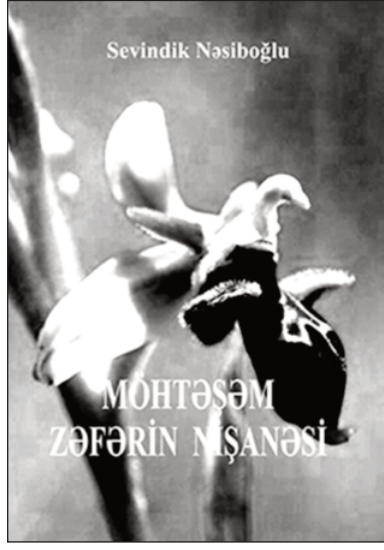
MÖHTƏŞƏM ZƏFƏRİN NİŞANƏSİ

(Əvvəli 12-ci səhifədə)

Səhəriş gün – müharibənin son günü olan 9 noyabr günü isə Şəhidlər Xiyabanını, general Həzi Aslanovun məzarını və Birinci Fəxri Xiyabanı ziyarət etdim. Əlbət Aqarunovun qəbri başında ona həsr etdiyim şeiri dilə gətirdim. Gültəkin Əsgərovanın, Şirin Mirzəyevin, bu Xalq uğrunda, Qarabağ uğrunda var gücü ilə savaşıb Şəhadətə qovuşan Şəhidlərimizin məzarını ziyarət edib gözyadınlığı verdim. “Əbədi məşəl” önündə müharibənin ilk günü yazdığım “Var ol, Azərbaycanım” şeirimini söylədim. Bir əlimdə Azərbaycan, bir əlimdə Türkiyə bayrağı Günəşə hərbi salam verərək qürurla dalğalandı! Özümü xoşbəxt hiss edirdim! Dəfələrlə olduğu kimi bu dəfə də fəxr edirdim ki, Azərbaycanlıyam, azər türküyəm!

Axsam isə rekord sayda azad olunan torpaqların adlarını eşitdikdə bunlara inana bilmədim. Qarabağın, demək olar ki, bütün rayonlarının kəndləri azad edilmişdi: Şuşanın, Xocalının, Füzulinin, Cəbrayılın, Qubadlının, Xocavəndin, Zəngilanın, Laçının... Bu siyahı bitməz-tükənməzdir! Bu siyahı Azərbaycan Ordusunun gücünün, qüvvətinin, qüdrətinin, Vətənə sevgisinin çoxluğundan əmələ gələn bir siyahıdır. Hər kənd azad olunduqda düşmənin başına daha bir Dəmir Yumruq endirilirdi. Düşmən bu yumruqlardan başını itirmişdi. Yəqin ki, hər yerdən ümidi üzülən düşmən öz xərəbəliyində kapitulyasiya ilə bağlı fikirləşirdi.

Azərbaycan Ordusunun inamının və imanının nəticəsi olan bu Zəfər mənə növbəti şeiri yazmağıma təkan verdi. Bu şeir belə adlanırdı: “Zəfərin nişanəsi”! Zənn edirəm ki, bu, mənim əbədi Zəfərə yazdığım

növbəti mədhiyyə idi. Bu şeiri var qüvvəmlə yazmağa, 44 günün icmalını və nəticəsini ifadə etməyə çalışdım. Azad olunan kəndlər və yazdığım bəndlər bitib-tükənmək bilmirdi. “İlhamı Zəfər hörmüş canım Azərbaycanım!” müjdəli misrələrlə birlikdə bu möhtəşəm tarixi — 09.11.2020-ci il tarixini əlavə etdim və uzun müddət uğrunda sevə-sevə çalışdığım bu şeiri, sonra isə Laçının 3 kəndinin azad olunması münasibətilə “Laçın” adlı şeiri yazdım. Hər bəndin sonuncu misrası belə bitirdi: “Laçın, Laçın, mən sənə qurban Laçın!”

10 noyabr 2020-ci ildə erməni baş nazirin kapitulyasiya aktını imzaladığı gün olacağı 27 sentyabrdan yəqinləşdirdiyimiz Zəfərə həsr etdiyim “Qələbə, Qələbə, yalnız Qələbə” şeirini yazdım. Bununla 44 gün bitdi, lakin mənim Vətən müharibəsi ilə bağlı işlərim sona çatmayacaqdı, çatmamalıydı! Həmin gündən, xüsusilə də dekabr ayından, yəni Şəhidlərimizin tam siyahısı məlum olandan onların xatirəsinə məqalələr, şeirlər həsr etdim. Onları əməlimdə, əməyimdə

yaşatmağa, tərənnüm etməyə başladım, bunun üçün çalışdım. Eyni zamanda Qazilərimiz və döyüşçülərimizlə də bağlı məqalə və şeirlər yazırdım. Bu yazılar “Kredo” qəzetində indi də müntəzəm şəkildə dərc olunur. Qəzet sayları Şəhidlərimizin ailələrinə çatdırılır və buna görə mən özümün Onlar qarşısında olan borcumu az da olsa yerinə yetirdiyimdən özümü xoşbəxt hiss edir, əməlimdən böyük qürur hissi duyuram. Bu, özü mənə ruh verir və mən işimə var gücümə davam edirəm.

2020-ci ilin dekabrından bu yana Vikipediya Şəhidlərimizə səhifələr açır, onların döyüş yolunu işıqlandırır. Bu günə qədər

400-ə yaxın Şəhidimizə Vikipediya səhifəsi açmışam. 2021-ci ilin yanvarın 1-dən başladığım “Şəhadət şərbətini dadan Şəhidlər” layihəsinə onlarla məktəbli yaşadılarım qoşulmuş, video çəkmişlər, Şəhidlərimiz barəsində məlumat vermişlər.

2021-ci ilin iyununda Mədəniyyət Nazirliyi tərəfindən Vətən müharibəsi ilə bağlı keçirilən ədəbi müsabiqədə “Zəfərin nişanəsi” adlı şeirimə görə diploma layiq görüldüm. Buna görə cənab nazir Anar müəllim Kərimova dərin minnətdarlığımı bildirirəm.

Son olaraq, Vətən müharibəsinin bir ili ilə bağlı bu bir ildə yazdığım yazıları, şeirləri və Vikipediya səhifələrini əhatə edən “Möhtəşəm Zəfərin nişanəsi” adlı kitab çap edilir. Mənim gözümdən bu nişanəni oxuduğunuza görə Siz oxucularıma dərin minnətdarlığımı bildirirəm!

Zəfərimiz daimi və əbədi olsun! Qarabağ bizimdir, Qarabağ Azərbaycanıdır!

Sevindik Nəsiboğlu
25.10.2021